

Biodiversiteit

VOLKSKRAANT 8 mei 2019

Mondiale verantwoordelijkheid nodig om consumptiepatronen te verduurzamen en zo natuur te redden.

Eén miljoen planten- en diersoorten dreigen uit te sterven als gevolg van de vernieling van de natuur door de mens. Hoewel de verwoesting van de biodiversiteit even schadelijk voor de mensheid is als de opwarming van de aarde, lijkt hier een gevoel van urgentie te ontbreken. Voor de gemiddelde consument is de schade aan ecosystemen een ver-van-mijn-bedshow. Ten onrechte, want de schade is een direct gevolg van ons consumptiepatroon, waarvoor een breed verantwoordelijkheidsbesef zou moeten worden gedragen.

Ipbes, het VN-biodiversiteitspanel, gaf maandag bij de presentatie van dit alarmerende rapport concrete aanbevelingen om de destructie te stoppen. Dankzij het klimaatakkoord van Parijs in 2015 heeft de wereld zich gecommitteerd aan het terugdringen van de CO₂-uitstoot; een 'natuurakkoord' moet volgend jaar in Beijing tot een gelijksoortige brede internationale daadkracht leiden.

Schade aan ecosystemen is ver-van-mijn-bedshow

Om de biodiversiteit te redden, moet de mensheid overgaan op duurzamere productie- en consumptiepatronen. Door de groei van de wereldbevolking verdwijnt steeds meer bos en grasland voor grootschalige landbouw en worden oceanen leeggevist. Rivieren, moerassen en bodems worden uitgeput en/of vervuild met chemicaliën en natuurlijke beschermwanden worden vernield.

Waar in Europa met merkbaar resultaat tal van milieumaatregelen zijn genomen, zijn arme landen in Azië en Afrika nog lang niet zover. Die landen ervaren echter wel de schade van de westerse consumptiebehoefte. Vervullende industrie en grootschalige landbouw zijn grotendeels verplaatst naar het zuidelijk halfrond: 'hun' bossen worden gekapt voor 'onze' palmolie, veevoer en biobrandstof en 'hun' meren worden leeggepompt voor de bewatering van onze rozen en sperzieboontjes in de supermarkt.

Minder ontwikkelde landen zijn vaak niet in de positie nee te zeggen tegen de roofovername in hun land, omdat er een schreeuwende behoefte is aan inkomsten en werkgelegenheid. Westerse bedrijven moeten daarom tot grotere verantwoordelijkheid worden gedwongen. Hiervoor is mondiaal beleid nodig en dat kan niet zonder erkenning van de ongelijkheid tussen rijke en arme landen.

Carlijne Vos

Het 'VN-biodiversiteitpanel' heeft met haar rapport het verlies van de biodiversiteit officieel gelijk gesteld aan de opwarming van het Klimaat, als een even grote bedreiging van het leven op Aarde. Zie ook Artikel, Vernietiging natuur bedreigt mens.

Ook wordt andermaal bevestigd, dát en hóe al deze dreigingen veroorzaakt worden door de mens. Tevens wordt erkend, dat weliswaar de Overheden hiervoor verantwoordelijk zijn, maar dat het de grote bedrijven zijn, die feitelijk de schade wereldwijd en op grote schaal veroorzaken.

In dit artikel wordt daarom terecht gesteld, dat deze grote bedrijven door de mondiale Overheden met een mondiaal beleid zouden moeten worden gedwongen tot meer verantwoordelijkheid en terughoudendheid in hun bedrijfsvoering.

Dit kan echter alléén, als er mondiale erkenning is voor de ongelijkheid tussen rijke en arme landen.

Daar wringen echter de "neoliberale schoenen".

Wij weten, dat door het neoliberale systeem de werkelijke democratische macht door de Overheden feitelijk is over gegeven aan de grote private bedrijven, (die dus zelf onmachtig en "ideologisch" ook onwillig zijn geworden), om die feitelijk almachtige grote bedrijven tot de "orde" te roepen en tot een ander ecologisch en humaan beleid te dwingen.

Wij weten ook, dat die grote bedrijven, (net als alle andere private ondernemingen), maar één doel hebben: Met alle (on)mogelijke middelen, koste wat kost: winst maken tot elke prijs!

Ze gaan daarmee werkelijk en letterlijk over 'lijken'; er worden bloedige oorlogen om gevoerd.

Zie elders in onze Bibliotheek.

Wij weten nu, dat grote bedrijven geen moreel besef hebben en dus niet aanspreekbaar, noch gevoelig zijn voor zaken, die ten koste gaan van hun winst, of hen hinderen in hun bedrijfsvoering; zij zullen daarom niet vrijwillig tot inkeer komen.

Wij weten nu ook, dat de neoliberale Overheden door ideële gedrevenheid de door hen beschermde private bedrijven niet kunnen én niet willen inperken in hun niets ontziende jacht op "winst".

Dit betekent, dat, als er iets gedaan zal moeten worden, om onze **Natuur, Milieu**, onze enige **levensbron** op onze enige onvervangbare **Aarde**, (dus onze **Toekomst**) te redden, dit neoliberale systeem van het politieke wereld toneel moet verdwijnen. Dit kan niet door veranderingen en aanpassingen 'van binnenuit', zoals vaak schijnheilig wordt gesteld.

Maar dit kan wél uitstekend en alléén, als het **Nieuw Nederlands Kiesstelsel ++** wordt ingevoerd.

Zie ook: Artikel, Transitie van economische GROEI naar economisch KRIMP.